

Hva er en eventyrskog?

Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA) har utviklet en metode for vurdering av opplevelseskvaliteter i Marka, og har foretatt registrering av det vi har kalt "Markas siste eventyrskoger". Begrepet er subjektivt; følelser og identitet er viktige elementer for kvalitetsvurdering av et område. Vi har søkt etter områder som har én eller flere av følgende karakteristiske trekk:

- **UBERØRT OG NATURLIG.** Skog som har fått stelle seg selv gjennom lengre tid og som beskriver livsløpet; tilpasning til jordsmonn, vann, lysforhold og naturkrefter.
- **FANTASIEGGENDE OG SPENNENDE.** Variasjon, stillhet og naturlighet åpner for undring og assosiasjoner.
- **STILLHET.** Fravær av slik støy som omgir oss til daglig, opplevelse av naturens egne lyder; fuglekvitter, bekkesikkel, vindens susing i trekronene, våre egne hjerteslag.
- **TROLSK.** Dunkelhet, uorden, veltede trær, naturkreftenes virkning og tidens tann.
- **VARIERT OG KONTRASTFYLT.** Stien vi går på, skogsrommene som veksler i størrelse og form, terrengets og vegetasjonens utforming.
- **VANNMILJØ.** Virkning på landskap og vegetasjon, lyder fra surklende myr og klukkende bekk, fossebrus, skodde og frostrøyk over stille vannspeil.
- **MINNER OM TIDLIGER TIDERS VIRKSOMHET.** Hustuffer, voller, røyser, gjerder og gjengrodd veifar, vasshjul og kverner som vitner om tidligere tiders slit, oppfinnsomhet, nøysomhet og utnyttelse av lokale ressurser.
- **ROMDANNELSER.** Med rom forstår vi i denne sammenheng et særpreget sted i skogen som har et klart avgrenset "gulv, vegger og tak".

Ut fra forekomst av disse trekk har vi gitt områdene terningkast fra 1 til 6, med 6 som det beste.

Har du et eventyrskogsområde?

Ønsker du det vurdert av NOA?

Vi tar med glede imot bemerkninger og nye forslag.

Alle registrerte områder blir lagt ut på NOAs

hjemmesider: <http://www.noa.no>

Eventyrskogene

Et opplevelsestilbud fra NOA

OMRÅDE
STRØMSDAMMEN
ES-29

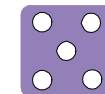

Foto: Gjermund Andersen

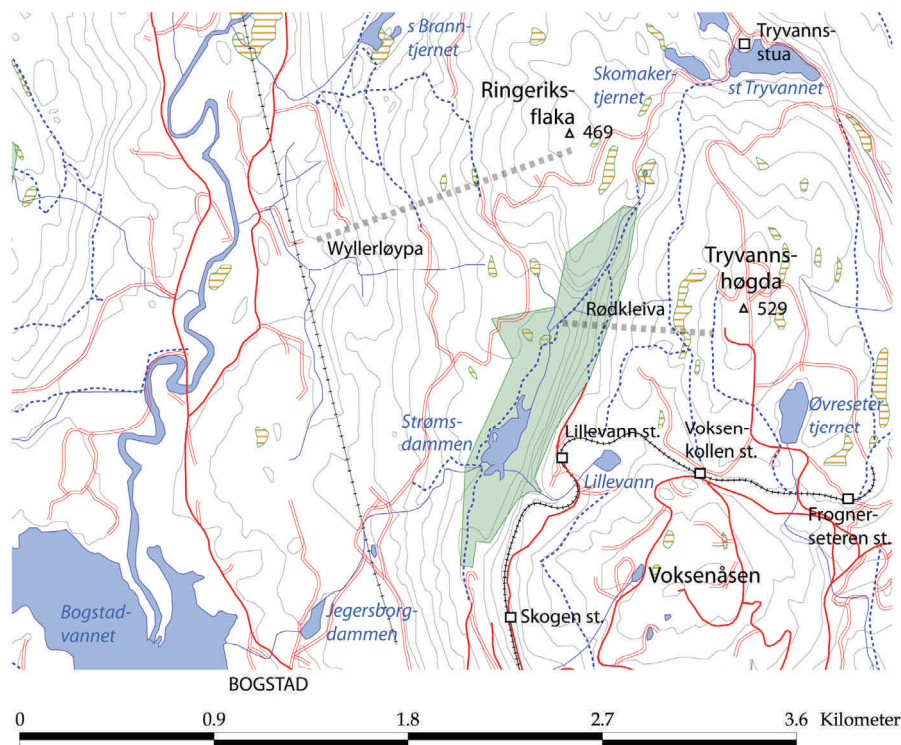

Området ligger i Nordmarka og er del av Oslo kommunes skoger.

Terningkast

Strømsdammen

- Stier
- Bekker
- Privat vei/skoasvei
- Kommunal vei
- Høydekurver
- Myr
- Vann
- Vernede områder
- NOAs eventyrskoger
- Kjerneområder

OMRÅDEBESKRIVELSE

STRØMSDAMMEN:

For en komplett forståelse av områdets opplevelsesverdier foreslår NOA at nevnte delområder taes med.

STRØMSDAMMEN (ca. 300 moh)

Dammen har hovedtillsig fra bekk/bekkedal i nord og danner et idyllisk vann. Dette er et godt eksempel på et stort landskapsrom; med dramatisk vegg mot øst, fondvegg i nord og en vestsida som visuelt demmer det opp i dalsida. På tross av tekniske inngrep i syd (dam, uteplasser, adkomstvei) og synlig bebyggelse på toppen av stupet, har området et visst naturlig og uberørt preg. Dette gjelder hele området, men er særdeles tydelig i romdannelsen rundt vannet. Arealet er ca. 40 da.

«LAVLANDET»

Dette delområdet ligger mellom 300 og 320 moh. og har variert topografi med kløfter, myrer, koller og rygger. Det er mange stier innen området. Samlet areal er ca. 200 da.

Syd for dammen er granskog dominerende, i vest og nord halvåpen furuskog med innslag av lauv og gran rundt myrer og i søkk. Myrene er gresskledde landskapsrom omkranset av enkelte store eldre furuer.

BEKKEDAL

Bekkedalen går fra ca. 380 til ca. 400 moh. og danner avslutningen av forkastningen med stup og ur som østre begrensnig. Arealet er ca. 20 da. Her er stor gran mot vest, innslag av lauv i bunnen og furu/ stor gran i skrenten mot øst.

RØDKLEIVA

Her er forkastningen fullt utviklet; skrenter/ stup av fast fjell mot øst, jevn ur nedenfor og nederst bekken. Området er ca. 80 da. I skrentene og øvre del av uren er det stor, grov granskog og innslag av furu, i nedre del med lauvskog, bjerk og osp. Selve kleiva-traséen er gjengrodd av lauvvegetasjon. I bekkemøtet er det en fangdam i betong datert 1957. I bunnen av kleiva er området fortsatt skjemet av rester etter heisanlegget fra OL-1952; stålwire, tannhjul, elektromotorer, belysnings-utstyr og skinner.

STUP/SKRENT/UR

Fra Rødkleiva og sydover mot bebyggelsen er det samme forkastning som i D, men enda tydeligere, særlig langs vannet, fordi vegetasjonen kun finnes øverst i skrentene. Området er ca. 200 da. Vegetasjonen er spredt furu med noe innslag av gran.

Vi gir området samlet terningkast 5.

Alle fotos: Gjermund Andersen